

USNESENÍ

Nejvyšší správní soud rozhodl v senátě složeném z předsedy JUDr. Tomáše Langáška (soudce zpravodaj), soudce JUDr. Filipa Dienstbiera a soudkyně Mgr. Veroniky Juříčkové v právní věci žalobce: **O. K.**, zastoupený Mgr. Kateřinou Lukáčovou, advokátkou, sídlem Reální 172/2, Ostrava, proti žalovanému: **Policie České republiky, Ředitelství služby cizinecké policie**, sídlem Olšanská 2, Praha 3, týkající se žaloby proti rozhodnutí žalovaného ze dne 11. května 2021 č. j. CPR-7886-3/ČJ-2021-930310-V236, v řízení o kasační stížnosti žalobce proti rozsudku Krajského soudu v Ostravě – pobočky v Olomouci ze dne 15. července 2021 č. j. 72 A 21/2021 - 21,

t a k t o :

Kasační stížnosti žalobce **se nepřiznává** odkladný účinek.

O d ů v o d n ě n í :

I.

[1] Podanou kasační stížností se žalobce (dále též „stěžovatel“) domáhá zrušení v záhlaví označeného rozsudku Krajského soudu v Ostravě – pobočky v Olomouci (dále jen „krajský soud“), jímž byla zamítnuta žaloba proti tamtéž uvedenému rozhodnutí žalovaného o správním vyhoštění stěžovatele. Společně s kasační stížností požádal stěžovatel o přiznání jejího odkladného účinku. Žádost odůvodnil poukazem na hrozící nenahraditelnou újmu, která by mu vznikla v důsledku vyhoštění, a tím, že byl napadeným rozsudkem krajského soudu zkrácen a dotčen na svých právech, neboť krajský soud nezrušil rozhodnutí žalovaného. Dále odkázal na usnesení Nejvyššího správního soudu ze dne 18. srpna 2011 č. j. 5 As 73/2011 - 100 a ze dne 6. dubna 2017 č. j. 3 Azs 78/2017 - 21.

[2] Žalovaný navrhl zamítnutí žádosti o přiznání odkladného účinku. Stěžovatel je zastoupen advokátkou a jeho osobní přítomnost na území České republiky po dobu vedení řízení o kasační stížnosti není nezbytná.

[3] Podle § 107 zákona č. 150/2002 Sb., soudní řád správní (dále jen „s. ř. s.“), nemá kasační stížnost odkladný účinek. Nejvyššímu správnímu soudu je však dána možnost jej na návrh stěžovatele přiznat za přiměřeného užití ustanovení § 73 odst. 2 až 5 s. ř. s.

[4] Podle § 73 odst. 2 s. ř. s. platí, že *soud na návrh žalobce po vyjádření žalovaného usnesením přizná žalobě odkladný účinek, jestliže by výkon nebo jiné právní následky rozhodnutí znamenaly pro žalobce nepoměrně větší újmu, než jaká přiznáním odkladného účinku může vzniknout jiným osobám, a jestliže to nebude v rozporu s důležitým veřejným zájmem.*

[5] Nejvyšší správní soud připomíná, že „poskytnutí odkladného účinku má mimořádný charakter: soud tu totiž před vlastním rozhodnutím ve věci samé prolamuje právní účinky pravomocného rozhodnutí, na které je třeba hledět jako na zákonné a věcně správné, dokud není jako celek zákoným postupem zrušeno. Přiznání odkladného účinku proto musí být vyhrazeno pro ojedinělé případy” (usnesení Nejvyššího správního soudu ze dne 22. prosince 2003 č. j. 7 A 115/2002 - 67, č. 760/2006 Sb. NSS). V žádosti o přiznání odkladného účinku je proto nutné vylíčit individualizované a závažné okolnosti, které mimořádné vyloučení účinků pravomocného rozhodnutí odůvodňují (např. usnesení Nejvyššího správního soudu ze dne 6. ledna 2016 č. j. 2 Azs 271/2015 - 32).

[6] Stěžovatel však břemeno tvrzení ve vztahu k vylíčení skutečností odůvodňujících mimořádné odložení účinků rozsudku krajského soudu a rozhodnutí žalovaného neunesl. V návrhu na přiznání odkladného účinku pouze obecně argumentuje nezákonností napadeného rozsudku, což se zcela míjí se zákonnými důvody pro přiznání odkladného účinku kasační stížnosti. Stěžovatel nijak nekonkretizoval nenahraditelnou újmu, která by mu dle jeho tvrzení vznikla v důsledku vyhoštění z území České republiky. Taková újma není zřejmá ani z dalšího textu kasační stížnosti.

[7] Stěžovatel též obecně odkázal na usnesení Nejvyššího správního soudu č. j. 5 As 73/2011 - 100 a 3 Azs 78/2017 - 21, aniž by specifikoval, co z nich dovozuje. V těchto usneseních Nejvyšší správní soud přiznal odkladný účinek kasační stížnosti ve věci správního vyhoštění s ohledem na nutnost zajistit cizinci právo vystupovat v řízení o kasační stížnosti a být v kontaktu s jeho zástupcem (tedy s ohledem na ústavně zaručené právo na spravedlivý proces). Tato rozhodnutí však byla překonána usnesením rozšířeného senátu Nejvyššího správního soudu ze dne 16. června 2020 č. j. 8 Azs 339/2019-38, č. 4039/2020 Sb. NSS, který dospěl k závěru, že „obecně vyjádřený zájem cizozemského stěžovatele na osobní účasti v řízení o kasační stížnosti či jeho právo být v kontaktu s advokátem a s tím související ochrana spravedlivého procesu nemohou být samy o sobě bez dalších individuálních okolností důvodem pro přiznání odkladného účinku kasační stížnosti“. Stěžovatel přitom žádné další individuální okolnosti netvrdil.

[8] Nejvyšší správní soud proto odkladný účinek kasační stížnosti nepřiznal.

Poučení: Proti tomuto usnesení **n e n í** opravný prostředek přípustný.

JUDr. Tomáš Langášek
předseda senátu